

τὸ ὅποιον δικαιοῦται νὰ τύχη ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς καὶ περιφανοῦς πολιτογραφήσεως ἐν τῇ κλασικῇ τῶν Ἀθηνῶν πόλει.

Τοπανάμος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Γενική ἡμέρα καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Βούλγαροι ἐξακολουθοῦσι νὰ βράζουν μὲ τὸ ζαῦμι τοὺς κατὰ τὴν ζηλωτὴν φράσιν τῶν τηλεγραφικῶν Πρακτορείων, ἡ Ρωσσία δὲν ἀπεφάσισεν ἀκόμη νὰ καταλάβῃ τὴν Βουλγαρίαν, ἡ Ἀγγλία ἐννοεῖ νὰ κρατήσῃ τὴν καταληφθεῖσαν Αἴγυπτον, ἡ Ἑλλάς δὲν καταλαμβάνει τίποτε, ὡς ὁ κ. Κιζλίζης, ὁ ὁποῖος οὐδὲ μίαν νέαν θέσιν κατέλαβε τὴν ἑβδομάδα ταύτην.

Ἀλλ' ἐκ τούτων ὅλων δὲν ἐπεται, ὅτι αἱ ἐπὶ παρελθούσαις ἡμέραι αἱ ἰσχυραὶ ὑπὸ ἐποχὴν μεγάλων γεγονότων, ὡς αἱ ἐπὶ ἀγγελάδες τοῦ Φαραώ, δὲν παρέσχον ἐρῶσιν εἰς τοὺς σοβαροὺς δημοσιογράφους μας καὶ εἰς τινὰς ἄλλας τάξεις τῆς κοινωνίας μας. Τούναντίον ἔδωκαν τοιαύτην, πολλὴν μάλιστα, εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες καθ' ἐκαστὴν αὐξάνονται καὶ πληθύνονται μὲ τὰ καπνοκοπήρια καὶ τὰ ἄλλα Κυβερνητικὰ μέτρα, οὐχὶ πλέον ὥς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ὡς αἱ ἔμμετροι ἐφημερίδες, αἵτινες ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, χάριν τῆς ἀληθείας καλὸν θὰ ἦτο νὰ ὠνομάζοντο ἔμμετροι.

Δὲν παρήλθεν εἰσέτι ἐξ ὀλοκλήρου ὁ ἀφόρητος καύσων, δὲν ἐπρόφθασε νὰ φύγῃ ὁ γαλλικὸς θίασος τῶν Ὀλομπίων, δὲν διέκοψεν εἰσέτι τὰς παραστάσεις του ὁ παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας ἰταλικὸς, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις συνήλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἵνα σκεφθῇ περὶ προχείρων τινῶν μέτρων καθαριότητος, δὲν ἤρξατο ἀκόμη ἐργαζομένη, ὅτε ἐδημοσιεύθη, ὅτι ἀρχεταὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τὸ Νομοθετικὸν Σώμα ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Ὀκτωβρίου. Εὐτυχῶς τότε θὰ ἔχωμεν ἄρκετον ψυχὸς καὶ μετὰ ψυχραιμίας θ' ἀκούωμεν τὰς φλογεράς περὶ φιλοπατρίας ἀγορεύσεις τοῦ κ. Λαβίδου καὶ τὰ περὶ ἠθικῆς δόγματα τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνη ἐφέτος αὕτῃ ἡ εὐτυχία ὅπως ἄλλοτε. Κατ' ἀγαθὴν τύχην ἀρχεταὶ ἀπὸ πρώτης πιθανὸν Ὀκτωβρίου καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Δρομοκατείου ἰδρύματος. Ὡστε, φρόνησις καὶ πάλιν φρόνησις, κύριοι βουλευταί, θὰ ᾄδῃς ἔλεγεν ὁ Μολιέρος, ἐὰν ἔζη.

Καὶ ἐν πολὺ εὐχάριστον σημεῖον διὰ τὸ κλυδωνιζόμενον σκάφος τῆς πολιτείας, ἵνα μεταχειρισθῶμεν καὶ ἡμεῖς φράσιν, τὴν ὁποῖαν μετεχειρίσθησαν ὅλοι οἱ ἀρθρογράφοι ὅλων τῶν ἐφημερίδων εἰς ὅλα τὰ ἐμβριθῆ περὶ πολιτείας ἀρθρα των.

Ἠγέρθη ζήτημα περὶ χρησιμοποίησιν δύο μεγάλων ἀγκυρῶν, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν μεγάλην ἡμῶν ἐπανάστασιν δύο αὐστριακὰ πλοῖα διωκόμενα ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν ἀγκυτέλειψαν εἰς τὴν νῆσον Τήνον. Πιστεύομεν

ὅτι ἡ θαυματουργὸς τῆς νῆσου ταύτης προστατὴς θέλει φωτίσῃ καταλλήλως τοὺς ἀρμοδίους νὰ ἀποβλέψωσιν εἰς τὰ ἱερὰ ταῦτα λάφυρα, ὡς εἰς ἀγκύρας σωτηρίας κατὰ πολὺ ἀσφαλεστέρας τῆς ὁμωνύμου ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας.

Αὐτὸ τὸ ἐπεμνόμενον. Ἦτο ἀδύνατον ν' ἀναγνωρισθῇ ὁ νέος ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος, ἐάν ἐπισήμως δὲν τὸν ἀνεγνώριζε καὶ ἡ Ἑλλάς. Ὁ ἐν Σόφια Πράκτωρ ἡμῶν κ. Κλέων Ραγκαβῆς ἠγγέλθη, ὅτι τὸν ἐπεσκέφθη ἐπισήμως, κατὰ τινὰς ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ κατ' ἄλλους συνεπεῖα διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν.

Ὅπως δὴ ποτε ὁ πρίγκηψ τοῦ Κοβούργου δύναται ἤδη νὰ ἐπαναπαυθῇ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ ὁ κ. Κλαίων Ραγκαβῆς, ἐὰν προέβῃ εἰς τὸ διάβημα τοῦτο ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας θὰ κλαύσῃ πικρῶς.

Τὸ ταξίδιον τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς Τρίπολιν φαίνεται εἶνε ἀποφασισμένον. Ὁ κ. Δηλιγιάννης φρυάττων καὶ μὴ γινώσκων πλέον πῶς νὰ τὸ ἐμποδίσῃ, πρᾶξεν εἰς τὸν κ. Κουρτοπάσιν ὑπενθυμίζων τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆς Τριπόλεως καὶ ἰσχυρίζομενος, ὅτι ἐπὶ τῆς παρούσης κυβερνήσεως ἔνεκα τῶν λαθουσῶν χώρων παντοίων ἐγκληματικῶν πράξεων αὐτόθι ὁ ὁμφαλὸς τῆς Πελοποννήσου εἶνε ἡ ἀληθὴς Τρίπολις τῆς Βαρβαρίας.

Ὁ κ. Συγγρὸς μεταβὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπεσκέφθη τὸν Σουλτάνον.

Ὁ κ. Συγγρὸς ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπεσκέφθη τὸν κ. Τρικούπην.

Σύμπτωσις!

Ἦρχισαν νὰ τοποθετῶνται αἱ πινακίδες δι' ὧν ἀριθμοῦνται αἱ οἰκίαι τῆς φίλης πρωτευούσης. Ἀπὸ τοῦδε λοιπὸν παύουσιν αἱ ὀχληραὶ ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς παντοπώλας καὶ λαχανοπώλας καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι αἱ περιπλανήσεις τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς ὁ Στάνλεϋ ἤθελεν ἀποστείλῃ εἰς τὸν διάβολον ἢ εἰς τὸν Φρα-διάβολον, ὅπερ καὶ τὸ αὐτό.

Ἀλλ' ὁποία σύμπτωσις! Εἰς τὴν οἰκίαν γνωστοῦ πολιτευτοῦ συνέπεσε νὰ τεθῇ, τί νομίζετε; ὁ ἀριθμὸς 100.

Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Αἰῶνος, ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς μέγιστον διέτρεξε κίνδυνον κατ' αὐτάς, γενομένης σκέψεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν νὰ ξυρίζωσι τοὺς μύστικας οἱ Ἕλληνες στρατιῶται. Ἡ μεταρρύθμισις, πάντοτε κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Αἰῶνος, ἀπὸ τρίχα ἔλειψε νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἀλλ' ὁ πρωθυπουργὸς μετεμελήθη, φαίνεται, καὶ ὡπισθοχώρησεν ἀπέναντι τῆς ιδέας μὴ ἀποκληθῇ ἐριχρόνος.

Ἀφικνεῖται ὅσον οὐπω ἐνταῦθα ὁ νέος πρέσβης τῆς Γερμανίας. Ὡς ἐκ τῆς παρούσης καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ βεβαιοῦται, ὅτι αὐτὸς ἔσται Le maître de la situation.

Ἄξιος